

Ruth

2

Ruth gae an et werk op et land van Boaz

1 Noömi noe was van d'r mans kant fermielje van een groöten boer die a Boaz eëtte. 2 Ruth, die vrouwe uut Moab, zei tegen Noömi: ik zou graeg nae et land wille gae om aeren te raepen bie d'n eên of d'n aoren die a et goed mit mien voor eit. En Noömi zei: toe ma m'n kind, gae ma deur. 3 Dus gieng ze nae et land om aeren te raepen achter de maoiers an. Zo kwam ze terechte op et land van Boaz die nog fermielje van Elimelek was.

4 En kiek, nae een stuitje kwam Boaz d'r zelf an, uut Bethlehem. Dat den Eêre mit julder mag weze, zei 'n tegen de maoiers, en ilder zeie trug: dat den Eêre joe mag zegene. 5 Boaz noe, vroeg an de knecht, die de voorman was van de maoiers: die jonge vrouwe dae, bie wie oort die? 6 De knecht zei: Dat is die vrouwe uut Moab die mit Noömi mee trug gekommen is. 7 Ze kwam ier op den blok en zie zei: ik zou graeg achter de maoiers en tussen de schôven aeren wille raepe. En noe is ze ier eêl den dag a van vanochend vroeg af en ze is vreêd schappelijk, ze ei nog amper gezete. 8 Toen zei Boaz tegen Ruth: oor es ier m'n kind, je mo nie nae een aoren blok gae om te raepen; nie weg gaen ier, bluuf ma korte bie de vrouwen die ier ok vo mien bezig binne. 9 Ou goed in de gaten waer a ze an et maoien bin en bluoft er ma kort achter. Ik za de jongers vertelle, dat ze nie vervelend tegen je motte doen. A je dost eit, dan gae je ma nae de kruken en drienk ma van et waeter dat de knechten vo je scheppe. 10 Ruth viel op d'r knieen en boog diepe en zei: waer è ik et an verdiend da jie zo goed vo mien bin, ik bin vo joe ommers ok mar een vreemden? 11 Boaz zei tegen d'r: ze è mien verteld, wat a jie aollemaele vo je schoônmoeder gedaen eit naedat je man gesturven is: dat jie j'n eige vaoder en moeder en et land waer a je gebore bin achter je gelaeten eit en naer een vo joe vreemd volk gegae bin. 12 Dat den Eêre je dat loône mag, want onder de vleugels van de God van Israël bin jie ier komme schule. 13 Dankjewel baes, zei ze, jie bin goed vo mien gewist, deur joe è ik wi moed gekrege; en dan te weten dat ik gineêns deur joe angenome bin. 14 Toen a et schafttied was zei Boaz tegen d'r: komt er ok ma bie zitte en eet ma mit ons mee, neem mar een stik broôd en dop dat ok mar in de zure wien. Ze gieng zitte neffen de maoiers en Boaz gaf d'r gepoft graen. Ze at er goed van en ze ieuw d'r nog van over ok.

15 Toen ze wir op rees om te gaen raepen gaf Boaz z'n mannen te verstaen: laet d'r ok tussen de schôven raepe en dienkt er om a je d'r niks van zeit. 16 Julder motte juist een bitje aeren laete vaolle, dan kan zie ze opraepe zonder a je ze een standje oef te geven. 17 Ruth bleef tot an den aevend op et land werke. Ze sloeg de graenkorrels uut de aeren die a ze geraept ao, et was een flienke zak vol en ze gieng trug nae de stad. 18 Toen Noömi zag oevee a ze geraept ao en toen Ruth ok nog liet zien wat a ze mit de schafttied over ge'ouwen ao en dat aomae an d'r schoônmoeder gaf, 19 riep die uut: waer ei jie vandaege geraept? Waer ei jie gewist? Gezegend de man die zo goed vo joe gezurgd eit! En Ruth vertelde dat de man bie wie ze den eêlen dag op et land gewerkt ao Boaz eëtte. 20 Noömi zei tegen d'r schoôndochter: dat 'n gezegend mag weze van den Eêre, die trouw gewist eit an de levenden en an die gesturve bin. Boaz is naeste fermielje van ons en ie kan de fermieljeverplichthengen op z'n neme. 21 Dae kom nog bie, zei Ruth: dat 'n gezeid eit dat ik bie z'n maoiers mag bluve raepe tot a eêl den oest an de kant is. 22. Is et waer m'n kind, zei Noömi, dan is et ma beter a je een bitje in de buurte van de vrouwen bluoft, dan za gin mens je op een aoren blok lastig kunne vaolle.

23 Ze bleef dus aeren raepe bie de vrouwen die vo Boaz op et land werkten tot a eêl den oest van de gaste en de terve achter de rik was. En aol dien tied weunde ze bie d'r schoônmoeder.